

Uitspraak Geschilleninstantie Zorggeshil

Geschilnummer: 19.003

Partijen:

A, hierna te noemen 'Klaagster',

tegen

B, hierna te noemen "Zorgaanbieder" of "Aangeklaagde".

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij bindend advies door de Geschilleninstantie Zorggeshil (verder te noemen: de Geschilleninstantie) te laten beslechten.

Op de behandeling van het geschil is het Reglement Geschilleninstantie Zorggeshil van toepassing, hierna te noemen "het Reglement". Namens de Geschilleninstantie hebben aan de behandeling van het geschil deelgenomen:

•

De leden van de Geschilleninstantie die aan de behandeling hebben deelgenomen worden hierna ook wel aangeduid met "de Commissie". De Commissie is bijgestaan door de ambtelijk secretaris.

De Commissie heeft kennisgenomen van de door Partijen overgelegde stukken.

Het geschil is ter zitting behandeld op 19 november 2019 te Almere. Beide partijen zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunten mondeling nader toegelicht.

- Klaagster is in persoon ter zitting verschenen, samen met haar echtgenoot;
- Aangeklaagde is in persoon verschenen.

Verloop van de procedure

27 februari 2019

ontvangst klacht;

1 maart 2019

verzoek aan Klaagster om verheldering klacht;

14 maart 2019	verheldering Klaagster ontvangen;
25 maart 2019	bevestiging ontvangst klacht, start behandeling geschil;
24 april 2019	ontvangst van door Klaagster getekende stukken;
26 april 2019	stukken aan Aangeklaagde;
1 mei 2019	reactie Aangeklaagde op klacht ontvangen;
3 mei 2019	reactie Aangeklaagde aan Klaagster gezonden;
4 juli 2019	intern beraad Commissie;
5 juli 2019	nadere vragen Commissie aan partijen;
8 juli 2019	antwoord Aangeklaagde op nadere vragen;
16 september 2019	intern beraad Commissie;
1 oktober 2019	verzoek Klaagster om hoorzitting
18 november 2019	hoorzitting in aanwezigheid van partijen;
2 december 2019	uitspraak Commissie aan partijen verzonden.

2. Onderwerp van het geschil

Aanleiding

Klaagster heeft Aangeklaagde geraadpleegd voor het voorschrijven van homeopathische middelen aan haar zoontje van 14 maanden, als alternatief voor inentingen. Klaagster wilde dit afgerond hebben voordat zij en haar gezin op vakantie gingen naar C. Aangeklaagde adviseerde profylaxe voor kinderziekten, met een versneld innameschema gelet op de te korte periode voor vertrek op vakantie. Na de eerste toedieningen reageerde het kind van Klaagster zeer heftig: hij zag er volgens Klaagster opgezwollen uit, verkleurd, met een van top tot teen verdroogde huid die vervolgens is gaan barsten waarna hij helemaal vervelde. Dit leidde tot veel pijn en jeuk.

3. Standpunt Klaagster (de klacht)

Klaagster is van mening dat Aangeklaagde onzorgvuldig heeft gehandeld met betrekking tot het voorschrijven van de middelen. Klaagster was volledig afhankelijk van de expertise van Aangeklaagde, die had aangegeven dat het door haar geadviseerde versnelde innameschema haalbaar was. Dit bleek niet het geval gelet op de gevolgen. Klaagster is van mening dat Aangeklaagde eerst collegiaal overleg had moeten had moeten voeren, alvorens dit schema voor te schrijven.

Volgens Klaagster was het door Aangeklaagde geadviseerde versnelde schema niet geschikt voor een kind van die leeftijd. Klaagster onderbouwt dit o.a. met een brief van een door haar geraadpleegde klassiek homeopaat.

Klaagster stelt dat de onzorgvuldige handelswijze van Aangeklaagde verregaande negatieve gevolgen heeft gehad, in eerste instantie voor haar kind, maar ook voor haar en haar gezin. Zij hebben hierdoor schade geleden en verzoekt de Commissie om Aangeklaagde te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding.

4. Standpunt Aangeklaagde

Onderstaand zijn de standpunten van Aangeklaagde, voor zover relevant voor de beoordeling, kort samengevat weergegeven.

Tijdens het consult op 21 maart 2018 is met Klaagster besproken dat er in verband met de korte tijd tot aan de vakantie een afwijkend schema werd opgesteld. Aangeklaagde heeft een standaard schema laten zien voor profylaxe voor vaccinaties. In verband met de geplande reis en het daarbij geldende vaccinatie advies hebben Klaagster en haar partner aangegeven voor welke ziekteverwekkers ze profylaxe wilden. Partijen hebben tijdens dit consult ook besproken dat Aangeklaagde twee kinderen in de praktijk had die bij een andere homeopaat met de profylaxe begonnen zijn voor ziekten van het Rijksvaccinatie programma en daar nog de middelen voor gebruikten en dat ze een aantal mensen, voornamelijk volwassenen, de profylaxe van malaria heeft geadviseerd.

Aangeklaagde geeft aan dat bij de 2-de reeks (profylaxe tegen difterie) al na de eerste inname de heftige reactie optrad. Dit was een zeer lage dosering. Aangeklaagde heeft nooit eerder gehoord van zulke sterke reactie op dit middel. Zij acht de kans dan ook aanwezig dat de heftige reactie op het middel ook had kunnen gebeuren wanneer een ander schema zou zijn gevolgd. Aangeklaagde is van mening dat de door haar voorgestelde behandeling niet onjuist is geweest en dat de reactie van het zoontje van Klaagster volstrekt onverwachts was.

Aangeklaagde geeft aan enorm te zijn geschrokken. Zij heeft op deze wijze geen profylaxe meer voorgeschreven aan jonge kinderen en geeft ook niet meer zoveel middelen tegelijk mee.

5. Beoordeling van het geschil

De Commissie dient te oordelen of Aangeklaagde onzorgvuldig heeft gehandeld met betrekking tot het voorschrijven van de middelen. De commissie maakt daarbij onderscheid tussen de behandeling volgens het versnelde inname schema en de informatievoorziening.

- het versnelde inname schema -

Het gebruik van het standaard profylaxe schema wordt door zeer veel homeopaten toegepast. Het gebruik van het versnelde profylaxe schema, zoals door Aangeklaagde voorgeschreven, niet. Dit versnelde innameschema is een methode waarover de meningen verdeeld zijn binnen de homeopathie.

Dat de meningen verdeeld zijn binnen de homeopathie maakt nog niet dat deze behandeling niet voorgeschreven mag worden en zelfs niet dat dit niet mag bij jonge kinderen. Er zijn namelijk ook homeopaten die dit versnelde schema wel voor schrijven. Zoals hiervoor reeds vastgesteld zijn de meningen hierover verdeeld binnen de homeopathie. (Dit stelt wel eisen aan de informatievoorziening, maar daar wordt hierna nader op ingegaan onder het kopje "informatievoorziening").

Anders dan Klaagster stelt, is Aangeklaagde niet gehouden om collegiaal overleg te voeren, ook niet in de gegeven omstandigheden. De meningen zijn immers verdeeld binnen de homeopathie.

Door Klaagster is nog een brief overgelegd van een door haar geraadpleegde klassiek homeopaat. Deze stelt dat hij de middelen die waren voorgeschreven veel vond voor een kind van die leeftijd. Naar zijn idee waren de innames te snel op elkaar en de potenties te hoog oplopend in zo korte tijd. Hij geeft aan dat normaal gezien de middelen over het algemeen met grotere intervallen worden voorgeschreven.

De Commissie merkt op dat ook uit deze brief niet blijkt dat het versnelde schema in geen geval zou mogen worden voorgeschreven. Hieruit valt hooguit op te maken dat deze homeopaat dit normaal gezien niet zou doen.

Gelet op de naderende vakantie kon het reguliere profylaxe schema niet toegepast worden. De opties waren dan ook; (1) niet behandelen of (2) een versneld traject volgen. Het is niet verstandig om met een jong kind naar C te reizen zonder enige behandeling tegen kinderziekten. Dit was kennelijk ook de mening van Klaagster die hiervoor immers hulp had gezocht bij Aangeklaagde. Als behandeling blijft dan enkel over een versneld traject. Het versnelde innameschema hield onder meer in:

Week 1: profylaxe tegen Kinkhoest

- dag 1: C30
- dag 2: C200
- dag 3: M
- dag 4 10M

Week 2: rust

Week 3 profylaxe tegen difterie

- dag 1: C30
- dag 2: C200
- dag 3: M
- dag 4 10M

Aangeklaagde heeft duidelijk in haar advies aangegeven (citaat): “merk je bij een van de kinderen een reactie, bel of mail mij dan. Dan kunnen we overleggen of we het schema moeten aanpassen.”

Klaagster heeft Aangeklaagde in week 1 of week 2 (de rustweek) niet geïnformeerd over een reactie. In week 3 na de eerste inname van de korrel (C30) traden de heftige reacties op. Hierop is door Aangeklaagde direct geadviseerd om te stoppen.

Indertijd is niet vastgesteld, uit onderzoek of naderszins, dat de oorzaak van ernstige klachten van het zoontje van Klaagster het directe gevolg zijn van de innames van de profylaxe. Het is echter wel aannemelijk dat de heftige reacties van het kind het gevolg zijn van de profylaxe inname. Ook als er vanuit zou moeten worden gegaan dat de klachten het gevolg zijn van de profylaxe inname, staat daarmee nog niet vast dat de

klachten het gevolg zijn van het versnelde schema dat is toegepast. Het zou kunnen dat enkel of voornamelijk een negatieve reactie is opgetreden op de inname van de zeer lichte hoeveelheid (C30) van de profylaxe tegen difterie. In het standaard profylaxe schema is de eerste dosering zelfs C200. Bij gebruik van dat schema was in dat geval mogelijk een nog veel ernstiger reactie opgetreden.

De Commissie is van oordeel dat niet is aangetoond dat de heftige reacties van het kind het gevolg zijn van de door Klaagster voorgeschreven behandeling, maar acht dit wel aannemelijk. Dit maakt echter nog niet dat Aangeklaagde onzorgvuldig heeft gehandeld door een behandeling voor te schrijven zoals zij heeft gedaan.

Relevant voor deze vraag is of Aangeklaagde redelijkerwijze had kunnen of moeten voorzien dat de zoon van Klaagster zo heftig zou reageren. Naar de mening van de Commissie had Klaagster dit niet redelijkerwijze kunnen of moeten voorzien.

De Commissie is van oordeel dat Aangeklaagde niet onzorgvuldig heeft gehandeld door de versnelde behandeling te adviseren.

- de informatievoorziening -

Dat de meningen over het versnelde profylaxe schema verdeeld waren binnen de homeopathie was bekend bij Aangeklaagde, dan wel had haar redelijkerwijze bekend moeten zijn, toen zij er voor koos om deze behandeling voor te stellen.

Aangeklaagde had aangegeven geen eerdere ervaring te hebben gehad in het toepassen van deze versnelde methode. Zij had dus zelf ook nog geen ervaring opgedaan met het verloop van een verkorte behandeling. Dit feit, samen met het feit dat deze behandeling sowieso niet regulier wordt toegepast binnen de homeopathie, maakt dat van Aangeklaagde redelijkerwijze verlangd mag worden dat zij zorgvuldig is in haar informatievoorziening hierover naar de cliënt.

Aangeklaagde had Klaagster moeten informeren dat het gebruikelijke schema niet toegepast kon worden vanwege de naderende vakantie en dat er twee opties waren: (1) niet behandelen of (2) een versneld traject volgen. Daarbij zou het Klaagster volkomen duidelijk moeten zijn dat Aangeklaagde geen ervaring had met het toepassen van een versneld schema en dat de meningen over de methode binnen de homeopathische wereld verdeeld zijn. Alleen met dergelijke informatie had Klaagster een weloverwogen beslissing kunnen nemen over de behandeling.

Aangeklaagde heeft niet gesteld en de Commissie is ook anderszins niet gebleken dat Aangeklaagde Klaagster er over heeft geïnformeerd dat de meningen over de door haar geadviseerde methode binnen de homeopathische wereld verdeeld zijn.

De commissie is om die reden van oordeel dat Aangeklaagde tekort is geschoten in haar informatie voorziening richting Klaagster.

- Schadevergoeding -

Voor toewijzing van een vordering tot schadevergoeding is niet alleen vereist dat Aangeklaagde tekort is geschoten, maar dit moet Aangeklaagde ook zijn toe te rekenen. Ook moet er een causaal verband zijn tussen de schade en de tekortkoming. Op grond van de wet is het aan Klaagster om dit aan te tonen.

Dat Klaagster schade heeft geleden (materieel en/of immaterieel) staat vast. Een causaal verband tussen de schade en het onzorgvuldig handelen is echter niet aangetoond of in voldoende mate aannemelijk. Daarvoor is niet alleen vereist (a) dat is aangetoond dat het ontbreken van enkel deze specifieke informatie (dat de meningen over de door haar geadviseerde methode binnen de homeopathische wereld verdeeld zijn) er bij Klaagster toe zou hebben geleid om haar zoontje de behandeling niet te laten ondergaan en dus zonder behandeling naar C zou zijn vertrokken of niet zou zijn vertrokken, maar ook (b) dat het voorschrijven van de behandeling an sich onzorgvuldig is en (c) dat er een causaal verband is tussen het voorschrijven van de behandeling en de schade.

Dit is niet aangetoond of aannemelijk gemaakt en dit is de commissie ook anderszins niet gebleken.

Vanwege het ontbreken van een causaal verband tussen de schade en de tekortkoming, wijst de Commissie het verzoek om toekenning van een schadevergoeding af.

Oordeel:

De Commissie is van oordeel dat Aangeklaagde op een onderdeel tekort is geschoten in haar informatie voorziening richting Klaagster, doch is van oordeel dat Aangeklaagde verder niet onzorgvuldig heeft gehandeld door de versnelde behandeling te adviseren.

6. Beslissing

De Commissie acht de klacht gedeeltelijk gegrond.

Omdat de klacht gedeeltelijk gegrond is verklaard, dient Aangeklaagde, overeenkomstig artikel 13 lid 5 van het Reglement Geschilleninstantie Zorggeskil, het door Klaagster aan de Geschilleninstantie betaalde klachtengeld te vergoeden. De Geschilleninstantie Zorggeskil veroordeelt Aangeklaagde tot betaling van het klachtengeld ad € 50 aan Klaagster, te betalen binnen 7 dagen nadat zij door Klaagster in kennis is gesteld van de wijze waarop betaling dient plaats te vinden.

Deze uitspraak heeft de kracht van een bindend advies.

Geschilleninstantie Zorggeskil
Bussum, 2 december 2019

w.g. de Voorzitter
mr W.H. Morselt